

Aamurukous Urjalan kirkossa
Miehet julkisuuden paineessa
21.4.2017 Seppo Pirhonen

Virsi 88: 1–4
Matt. 28: 8–15

Naiset lähtivät haudalta, yhtäkaa peloissaan ja riemuissaan, ja riensivät viemään sanaa Jeesuksen opetuslapsille. Mutta yhtäkkiä Jeesus tuli heitä vastaan ja tervehti heitä. He menivät hänen luokseen, syleilivät hänen jalkojaan ja kumarsivat häntä. Silloin Jeesus sanoi heille: ”Älkää pelätkö! Menkää sanomaan veljilleni, että heidän pitää lähteä Galileaan. Siellä he näkevät minut.”

Naisten ollessa matkalla muutamat vartiomiehistä menivät kaupunkiin ja kertoivat ylipapeille kaiken, mitä oli tapahtunut. Silloin nämä kokoontuivat neuvottelemaan yhdessä vanhimpien kanssa ja päättivät antaa sotilaille suuren summan rahaa. He sanoivat sotilaille: ”Sanokaa, että hänen opetuslapsensa tulivat yöllä, kun te nukuitte, ja varastivat hänet. Ja jos tämä tulee maaherran korviin, me kyllä lepytämme hänet ja järjestämme niin, ettei teille koidu ikävyyksiä.” Sotilaat ottivat rahat ja tekivät niin kuin heille oli sanottu. Heidän kertomustaan on juutalaisten keskuudessa levitetty tähän päivään asti.

Viime aikoina on ryhdytty käyttämään käsitettä totuudenjälkeinen aika. Siihen liittyen väitetään, että kun tieto on kaikkien saatavilla, sen vieroksumisesta on tullut hyve. Faktat, tosiasiat, perustellut näkemykset ja tiede jäävät huhujen, salaliittoteorioiden ja suoranaisten valheiden jalkoihin. Oikeiden uutisten lisäksi tuotetaan uutisia, jotka eivät ole totta, mutta joilla pyritään vaikuttamaan uutisen laatijatahon toivomalla tavalla yleiseen mielipiteeseen. Puhutaan trolleista, jotka pyrkivät vaikuttamaan vaikkapa Suomen yleiseen mielipiteeseen. On pohdittu, voittiko Trump väitteillä, jotka venyttivät totuutta. Hän ei ollut ensimmäinen, joka puhui mitä yleisö halusi kuulla.

Puhutaan myös kuplassa elämisestä. Silloinen ihminen elää yhteisössä, jossa hän saa vahvistusta omille käsityksilleen ja sulkee muut käsitykset ulkopuolelle. Suomi näyttää Helsingistä erilaisilta kuin Urjalasta tai Inarista.

Jeesuksen opetuslapset saivat kutsun, seurasivat Häntä pari vuotta, kuulivat Jumalan valtakunnasta, näkivät ihmetekoja ja tekivät niitä itsekin. Silti yksi heistä, Juudas, kavalsi mestarinsa. Hän itse tarjoutui tehtävään, osin rahanhimosta, osin siksi, että muun yhteisön paine eli julkinen mielipide piti vähintäänkin kummallisena uutta uskonnollista lahkoa.

Pietari oli puolestaan tomeraa poikaa ja lupasi olla viimeiseen asti, valmis jopa kuolemaan Jeesuksen rinnalla. Nuotiopiirissä hänen rohkeutensa ei riittänyt. Kolme kertaa ennen aamua hän kielsi tuntevansa vangittua Jeesusta.

Pilatus ei löytänyt mitään vikaa Jeesuksesta, mutta varmuuden vuoksi aikoi antaa kurittaa häntä. Herodes Antipas Johannes Kastajasta kiinnostunut, mutta julkisuuden paineesta tämän mestaamaan joutunut, oli myös innostunut tapaamaan Jeesusta. Kun ei saanut vastauksia pilkkasi ja puki kuninkaan asuun ja palautti Pilatukselle. Pilatus ei löytänyt vikaa, ei ottanut huomioon vaimonsa varoitusta, pesi kätensä, mutta taipui paikalla olleen kansanjoukon vaatiessa

ristiinnaulitsemista. Kansan joukossa oli mielipidevaikuttajia, jotka saivat väen tekemään haluamallaan tavalla.

Kaikki kävi ennalta laaditun käsikirjoituksen mukaan. Monessa kohdassa kerrotaan: "jotta kirjoitukset kävisivät toteen".

Juudas katui, mutta ei nähnyt muuta mahdollisuutta kuin itsetuhon. Pietari katui ja itki katkerasti, kun Jeesus oli katsonut häneen kukonlaulun jälkeen.

Opetuslapset sulkeutuivat peloissaan lukittuun tilaan. Ilmeisesti vain yksi heistä Johannes oli seuraamassa ristiinnaulitsemista. Naiset olivat ristin juurella ja ensimmäisenä paikalla pääsisäisäamuna haudalla ja kohtasivat Jeesuksen. He olivat sekä riemuissaan että peloissaan.

Myös ylipapit pelkäsivät ja antoivat rahaa, jotta vartiomiehet kertoisivat totuutena opetuslasten yöllä varastaneen Jeesuksen ruumiin. He pyrkivät peittämään tapahtuneen valheella ja pelkäsivät joutuvansa vastuuseen, kuten myöhemmin kävikin

Pilatus kysyi: "Mikä on totuus" Jeesus ei silloin vastannut, mutta on sanonut jäähyväispuheessaan opetuslapsilleen: "Minä olen tie, totuus ja elämä." "Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni. Minä käänny Isän puoleen, ja hän antaa teille toisen puolustajan, joka on kansanne ikuisesti. Tämä puolustaja on Totuuden Henki. Maailma ei voi Henkeä saada, sillä maailma ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy luonanne ja on teissä."

Miten me olisimme toimineet silloisen tiedon ja kokemuksen valossa vastaavassa tilanteessa Juudaksena, Pietarina tai Pilatuksena? Pietari tulee lähelle meitä. Kristuksella ei ole seurakunnassaan ketään täydellistä. Kaikissa on vikoja ja puutteita, suuriakin puutteita. Emme ole niin luotettavia, kuin tulisi olla ja itsekin haluaisimme. On ehkä hyväkin, että emme ole täydellisiä, sillä erehdyksemme voivat pitää meitä nöyrinä, jos vikamme tunnustamme.

Siksi me olemme täällä tänään rukoilemassa, että meillä olisi isompi turva, isommat käsivarret, jotka kannattavat, kun itse emme pysty. Onneksi tuli pääsiäinen. Jeesus hyväksyi Pietarin ja antoi hänelle tehtävän. Mekin saamme Herran siunauksessa pyytää samanlaista armahtavaa katsetta kuin Pietari: "Käännä kasvosi meidän puoleemme ja anna meille rauha."

Rukoilemme

"Herra, kaikkivaltias Jumala, sinä et jättänyt Poikaasi kuoleman valtaan. Me kiitämme sinua siitä, että kuolema on voitettu. Tee meille eläväksi tämä pääsiäisen ilosanoma ja auta meitä julistamaan sitä elämällemme. Kuule meitä Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme tähden."

Herra siunaa meitä ja varjele meitä

Kirkasta meille kasvosi ja ole meille armollinen

Käännä kasvosi meidän puoleemme

ja anna meille rauha

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, Amen

Virsi 397: 1–4